Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 25 (913) * miercuri 19 iunie 1963 * 8 pag. 30 bani

Gînduri de vacanță

După un an școlar pe care l-am încheiat cu rezultate frumoase, iată că a sosit și vesela vacanță. Cîte planuri frumoase ne-am făcut pentru a petrece cît mai bine... Vom merge în excursii și drumeții, să cunoaștem realizările minunate ale poporului nostru și frumusețile patriei. Ne vom ajuta părinții la diferite munci în gospodăria colectivă, vom face sport, vom cînta și vom pregăti programe artistice. Pentru școala dragă am hotărît să facem un insectar. Tot în zilele însorite ale vacanței, vom merge la strîns de mușețel, laur și alte plante medicinale.

Mulți dintre pionierii școlii noastre vor petrece o parte din zilele vacanței în tabere. Peste tot veselia și voia bună ne vor fi tovarăși nedespărțiți.

BURLAȘ ECATERINA
cl. a VI-a A,
Școala de 8 ani nr. 2
Vorniceni, raionul Săveni

Discuția noastră: CUM NE COMPORTĂM

ATITUDINEA FAȚĂ DE CEI DIN JUR

- **Ce s-a întîmplat pe stadion**
- **Un băiat în clasa a treia numără...**

La discuția noastră continuă să sosească scrisori interesante. S-o citim împreună pe aceea trimisă de BOTH IULIU, președintele unității de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 1 din orașul Dej:

„E recreația mare. Cineva aleargă pe coridoare, spunînd că trebuie să ne adunăm în curtea școlii. Acolo îl găsim pe tovarășul director, împreună cu profesorii școlii. Tovarășul director ne face semn să venim mai aproape:

— Copii, vreau să vă împărtășesc o veste bună. Azi ne-a vizitat la școală tovarășul Pop Toma, muncitor din orașul nostru. Dînsul își pierduse deunăzi, pe stadion, portofelul cu acte și 800 de lei. Un pionier a găsit acest portofel și, întreprinzînd cercetările cuvenite, nu s-a lăsat pînă nu l-a aflat pe posesor, restituindu-i-l. Tovarășul Pop a venit să mulțumească școlii pentru străduința pionierului. La rîndul meu, transmit aceste mulțumiri întregului colectiv de pionieri și mai ales băiatului care s-a comportat atît de corect. Este vorba de colegul vostru Anca Ioan.

A fost rîndul nostru, al pionierilor și școlarilor, să-l felicităm pe Ionică..."

Să deschidem acum scrisoarea lui POPOVICI ION NECULAI, din clasa a III-a a Școlii de 8 ani din comuna Dănești, regiunea Iași.

„*Eu am un coleg,* Pîslaru Constantin. *Într-o zi, mama lui l-a trimis la cooperativă să cumpere un kilogram de zahăr și o cutie de biscuiți. I-a dat o hîrtie de 100 de lei. El a făcut întocmai. La întoarcere, numărînd banii pe drum, și-a dat seama că vînzătorul îi dăduse la rest zece lei mai mult decît trebuia. Costică a numărat încă odată și numaidecît s-a întors la magazin, restituind diferența".*

Foarte bine a procedat Costel!

Foto: GR. PREPELIȚĂ

VACANȚA IERI ȘI AZI

În fiecare vară, poți surprinde în gara Constanța următorul tablou: pe o linie — un tren abia sosit, pe alta — unul care se pregătește să plece. Pasagerii amîndurora sînt copii. De la cele două șiruri de ferestre, flutură batiste și întrebări:

— De unde veniți?

— Încotro plecați?

Și răspunsurile răzbat prin larma gării:

— Din Brașov, din Craiova, din București. Mergem la Năvodari!

— Plecăm la munte! Sîntem din Constanța, din Eforie, din raionul Negru Vodă!

Copiii litoralului merg să facă alpinism, iar cei de la poalele munților vin la plajă. Băimărenii cutreieră Capitala, cu aparatele de fotografiat în necontenită activitate, iar bănățenii admiră omeneasca minune de la Bicaz. E vacanță! La toate răspîntiile se încrucișează autobuze cu copii în excursie, peroanele gărilor fac cunoștință cu publicul cel mai vesel cu putință!

...L-ai văzut? E un om vîrstnic, poate muncitor, poate colectivist, poate chiar mecanicul trenului care te va purta pe drumurile de soare ale patriei. Să-l întrebăm la ce se gîndește, în vreme ce, zîmbind amuzant, vă face loc să treceți înainte cu valizele, băsmăluțele, rucsacurile și aparatele voastre de fotografiat. Spune, omule, de ce te bucuri și dumneata? Poate că îți aduci aminte de copilăria dumitale? Firește că ai avut și dumneata, pe cînd erai școlar, vacanță. Uite, pînă vine trenul, povestește-ne! Și iată că povestirea se înfiripă. Nu e prea veselă, dar face s-o asculți. Pentru mulți, foarte mulți copii de muncitori și țărani săraci de acum două-trei decenii nu exista vacanță din simplu motiv că nu exista nici școală! Dacă nu ești școlar, nu poți ști ce înseamnă o vacanță. Dar poate că aceia care, cu mari greutăți, izbuteau să învețe cîteva clase, cunoșteau bucuria vacanțelor? Nu, n-o cunoșteau. În lunile de vară, un astfel de elev trebuia să lucreze alături de părinți pe pămînturile moșierilor sau să intre hamal, picolo sau băiat de prăvălie la oraș. Prinzea pe apucate și „uita" să cineze, adunînd bănuț cu bănuț: „Ăștia pentru ghete, ăștia pentru taxă, ăștia pentru manualul de algebră și pentru cel de romînă, că pe celelalte o să le împrumut de la colegi...". Iar restul îi ducea, neatinși, mamei, pentru că nevoile de acasă erau și mai mari. Toamna, cînd venea la școală, se uita zăpăcit la cei doi-trei fii de bani gata, care se lăudau că au înotat în mare sau că au „făcut" Bucegii. El nu știa decît că în vacanță slăbise cu trei kilograme și că jupînul îl bătuse mai la 3 zile...

Așa au fost „vacanțele" din copilăria omului cărunt, cu mîini vînjoase, înnegrite de pămînt sau de pilitură de fier. Aceste mîini ferme au dărîmat din temelii vechea orînduire, aceste mîini au ridicat școli pentru voi toți, aceste mîini vă dăruiesc minunatele vacanțe de azi, cu tabere, drumeții și excursii de tot felul.

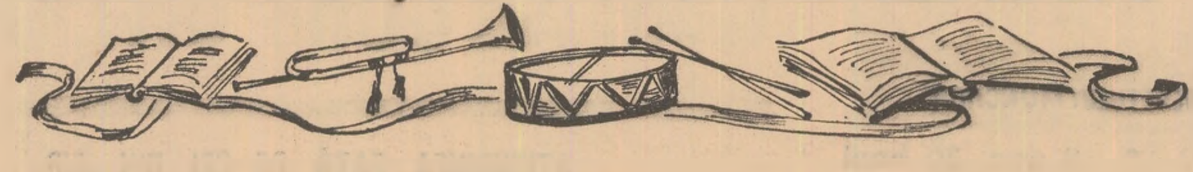
OVIDIU ZOTTA

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Citiți în interiorul gazetei: „Ce vom face în vacanța" (pag. 2-a), „Interviul nostru pe tema „Ce să fiu?" (pag. 3-a), „Cronică bălmăreană" și „Din nou două nave sovietice străbat Cosmosul (pag. 4—5).

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

CE VOM FACE ÎN VACANȚĂ!

DRUMURILE bucuriei

Din partea Comandamentului regional, ne-a răspuns tovarășa secretara a Comitetului regional U.T.M. Galați, Silvia Drăgan.

— În această vacanță... mare, un număr tot atît de mare de copii, adică 110 900 vor porni din regiunea noastră în excursii și drumeții. Drumeții locale, excursii regionale și interregionale, pentru cunoașterea Capitalei sau vizitarea litoralului... Drumurile patriei le oferă nenumărate bucurii, realizări ale regimului nostru democrat popular. Cîte lucruri interesante nu vor avea de învățat membrii cercurilor de la Casa pionierilor din Galați în excursia pe care o vor organiza! Schița traseului e deja întocmită. Pornind de la Galați, viitoare cetate a oțelului, ei vor ajunge la Hunedoara, sora ei mai vîrstnică. În această excursie, se vor opri și în nenumărate alte localități. Vor vizita Combinatul petrochimic de la Borzești, Fabrica de autocamioane din Brașov, Uzina „1 Mai"-Ploiești, vor cunoaște aspectul istoric al multor orașe și sate, natura patriei. Peste tot după ce vor vizita obiectivele cele mai importante se vor întîlni cu pionierii din localitatea respectivă, vor dansa și cînta împreună.

— Și alte excursii?

— Alte școli, alte trasee. Cei de la Școala de 8 ani nr. 12 vor merge la Hidrocentrala de la Bicaz, la Lacul Roșu, cei de la Școala de 8 ani nr. 14 — la Onești, Săvinești, apoi pe Valea Prahovei, la Brașov... Școala de 8 ani nr. 14 a mai organizat, de altfel, o excursie interesantă. Absolvenții clasei a VII-a au vizitat împreună Oneștiul.

De la Brăila, Bujoru, Tecuci sau Focșani vor porni alți pionieri și școlari. Și peste tot ei vor găsi ceva nou, interesant, căci drumurile patriei sînt drumurile bucuriei.

CRISTINA ANDREI

TABĂRA turistică

Aproape 1 000 de pionieri și școlari din raionul Nicolae Bălcescu din Capitală își vor petrece o parte din vacanță în tabăra turistică organizată în comuna 30 Decembrie. Pentru a afla cîteva amănunte despre programul și activitățile la care vor participa pionierii în această tabără, am rugat-o pe tovarășa Eugenia Goran, secretară a Comitetului raional U.T.M. să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Care sînt activitățile principale ce se vor organiza în timpul unei serii?

— Specificul taberei noastre constă în aceea că, timp de o săptămînă, cît durează o serie, copiii vor avea un program asemănător celor din taberele de la mare și de la munte. În fiecare dimineață, ei vor face plajă pe malul Argeșului, iar după-amiaza vor avea activități cultural-artistice în poenița de lîngă tabără, vor da o mînă de ajutor colectiviștilor din comună la culesul fructelor, vor face sport.

— Ce alte acțiuni mai sînt prevăzute în programul de activități?

— Destul de multe: o călătorie pe harta raionului nostru, o întîlnire cu bătrînii satului, întreceri în cadrul spartachiadei taberei ce se va organiza la fotbal, handbal, sărituri și alergări și, bineînțeles, numeroase vizite și excursii în împrejurimi.

— O ultimă întrebare: cînd vor veni primii copii în tabără?

— La ora cînd apar aceste rînduri prima serie de copii a petrecut deja două zile în tabără.

— Nu ne rămîne decît să le urăm în continuare petrecere frumoasă.

R. ADRIAN

ÎNTÎLNIRE cu veselia

Curînd, în locurile cele mai frumoase, acolo unde este mai multă verdeață, mai multe flori și mai multă lumină se vor auzi glasuri vesele de copii. Drapelul din vîrful catargului va vesti că acolo se află o tabără pionierească. Și în comuna Dragodana, din raionul Găești, regiunea Argeș, se organizează pentru copii o tabără locală. Despre aceasta am vrut să aflăm amănunte. Iată ce ne-a răspuns tovarășa Aurelia Ionescu, instructoare superioară a unității.

— Ne întrebați dacă ne-am gîndit la vacanță. De-ați ști numai cu cîte idei și propuneri au venit copiii! Și excursii, și drumeții, și activități la gospodăria colectivă...

— În legătură cu activitățile cultural-sportive, ce v-ați propus?

— Credem că unele lucruri interesante, ne-a răspuns tovarășa instructoare. Copiii au propus concursuri ca: „Cel mai bun înotător", „Care țintește cel mai bine" precum și o zi dedicată sportului, cu întreceri de atletism. De asemenea, s-a hotărît organizarea mai multor manifestări culturale: mici programe artistice pe care să le prezinte colectiviștilor pe arie, concursuri de recitări, de cîntece, de dansuri. Cele mai bune numere artistice vor alcătui apoi și programul festiv închinat zilei de 23 August. Unul dintre pionieri a mai propus ceva care ne-a entuziasmat pe toți: să organizăm o întîlnire cu pionierii din comuna Picior de munte și, împreună, să desfășurăm întreceri sportive și culturale. Într-un cuvînt, a încheiat tovarășa instructoare, și în vara aceasta pionierii din unitatea noastră și-au dat întîlnire cu veselia.

AL. MIHU

SĂ PORNIM LA DRUM!

Un loc important în activitățile recreativ-educative din perioada vacanței îl ocupă excursiile și drumețiile, care vă vor prilejui cunoașterea bogățiilor și frumuseților patriei noastre, a uriașelor ei realizări pe drumul desăvîrșirii construcției socialismului. Aceste excursii vă vor ajuta, totodată, să vă consolidați cunoștințele de geografie, istorie și științe naturale primite la școală.

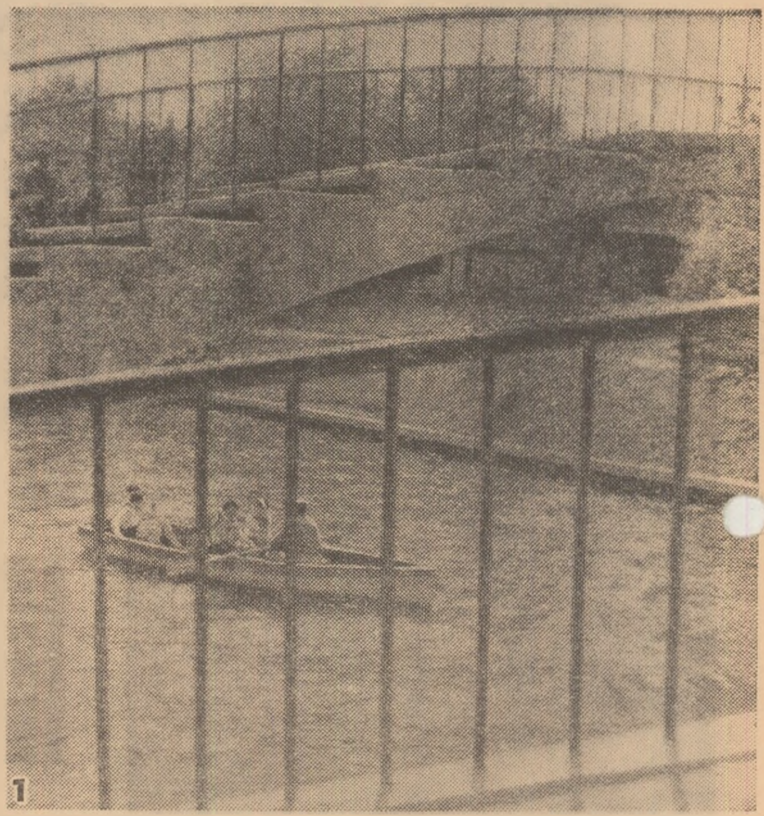
Ținînd seama de durata, caracterul și sarcinile pe care le au, excursiile sînt locale, regionale, interregionale. *Primele au de obicei o durată de 1—2 zile și se desfășoară sub formă de drumeție. Ele urmăresc petrecerea de către voi a timpului liber în mijlocul naturii, cunoașterea din punct de vedere economic și cultural-istoric a localităților învecinate. Pionierii și școlarii care participă la aceste excursii se vor organiza pe* grupe de vîrstă, *pentru ca explicațiile primite de la profesori și instructori să fie cît mai accesibile, potrivite cu nivelul de pregătire al copiilor.* Excursiile regionale *se desfășoară pe o perioadă de 3—5 zile și au ca scop cunoașterea de către voi a raioanelor regiunii în care locuiți, sub aspecte multiple: al realizărilor obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului în anii puterii populare, al locurilor și monumentelor istorice etc.* Excursiile interregionale *au de obicei o durată mai mare decît cele regionale și constau în vizitarea mărețelor construcții ale socialismului, a monumentelor legate de lupta clasei muncitoare. Ele contribuie la cunoașterea nemijlocită de către pionieri și școlari a frumuseților și bogățiilor patriei pe o suprafață mai întinsă. Alături de acestea, se mai organizează excursii cu durate diferite* pentru cunoașterea Capitalei și a noilor construcții din stațiunile de odihnă de pe litoral.

Dar orice excursie și oricare ar fi durata și distanța care urmează a fi străbătută, pentru a-și atinge scopul și pentru a răspunde cerințelor educative trebuie bine pregătită. Tocmai despre cum se face această pregătire vrem să vă vorbim mai pe larg în numărul viitor.

Prof. I. MIHUȚ

(va urma)

ÎN PRIMELE ZILE

1

Vacanța a și început. După ce au vizitat Muzeul satului împreună cu grupa sau cu părinții, pionierii petrec clipe plăcute cu barca. Lacul Herăstrău atrage mii de vizitatori.

*

2

— Ați văzut, pare a povesti una dintre micuțe, e un bloc la fel de frumos ca cel în care locuim și noi!

Într-adevăr, în București, ca de altfel în întreaga țară, se înalță mereu construcții noi, iar pionierii și școlarii sînt printre primii care le vizitează.

INTERVIUL NOSTRU pe tema: CE SĂ FIU ?

De vorbă cu ing. PAUL D. PRECUPEȚU — director în Ministerul Învățămîntului, Direcția Generală a Învățămîntului profesional și tehnic

PE ADRESA ABSOLVENȚILOR CLASEI A VII-A

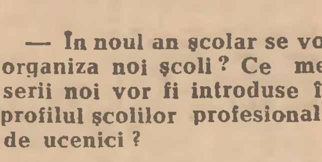
— Ce ne puteți spune despre dezvoltarea învățămîntului profesional și tehnic ?

— Creșterea continuă a producției socialiste în țara noastră, sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., precum și aplicarea largă a tehnicii moderne în toate ramurile economiei naționale, necesită an de an un număr tot mai mare de muncitori calificați.

În pregătirea cadrelor de muncitori calificați, un rol important îl au școlile profesionale de ucenici, organizate pe lîngă marile uzine industriale, șantiere de construcții, mine etc.

An de an aceste școli au dat economiei naționale un număr sporit de muncitori calificați, ajungînd în anul școlar 1962—1963 la circa 170 000 de elevi, din care în anul I aproximativ 68 000. Sarcina prevăzută de Congresul al III-lea al P.M.R., de a se pregăti pînă în 1965 un număr tot mai mare de muncitori calificați prin școlile profesionale și tehnice, impune creșterea sporită a numărului de elevi admiși în aceste școli.

Pentru anul școlar care începe la toamnă se prevede o creștere a numărului de elevi cu circa 5—7 la sută.

— În noul an școlar se vor organiza noi școli ? Ce meserii noi vor fi introduse în profilul școlilor profesionale de ucenici ?

— În anul școlar 1963—64, rețeaua învățămîntului profesional și tehnic va crește cu încă 8 unități școlare și cu o capacitate de peste 100 săli de clasă. Dintre acestea merită a fi amintite : Grupul școlar petrol-chimie — Craiova, Grupul școlar forestier — Suceava, Grupul școlar U.C.E.C.O.M. — Timișoara, Grupul școlar — Copșa Mică și altele.

S-au luat o serie de măsuri pentru lărgirea spațiului de școlarizare la școlile existente, de reparare și amenajare a acestora, de completare a mobilierului și cazarmamentului internatelor respective.

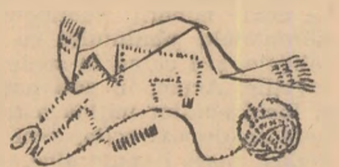
Profilul școlilor profesionale în anul școlar 1963—64 se va îmbogăți, de asemenea, cu un număr de 12 meserii și specialități din care amintim doar cîteva — operator la fabricarea elementelor electrice și semicondensatorilor, mecanic de precizie, operator în poligrafie, mașini electronice, mecanic în industria prefabricatelor și altele. Astfel, în anul școlar 1963—64 se vor pregăti prin școlile profesionale muncitori calificați într-un număr de 104 meserii și specialități din diversele ramuri ale economiei naționale.

— În ce constă îmbunătățirea condițiilor de școlarizare în învățămîntul profesional ?

— Datorită grijii permanente pe care o acordă partidul și guvernul nostru învățămîntului, învățămîntul profesional și tehnic dispune în prezent de o bază materială corespunzătoare, săli de clasă spațioase, laboratoare, dotate cu aparatură necesară, ateliere-școală bine organizate. Așa sînt de pildă, Grupul școlar „Steagul Roșu" — Brașov, Centrul școlar al industriei ușoare — Timișoara, Centrul școlar de construcții — București și altele. Numai în acest an, pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului și dotarea cu utilaje și aparatura necesară au fost alocate circa 14 000 000 lei.

De asemenea, o mare atenție este acordată asigurării școlilor cu manuale necesare. Conform planurilor editoriale, sînt prevăzute să apară în acest an 232 titluri de manuale pentru învățămîntul profesional și tehnic, cu un tiraj de aproximativ 900 000 de exemplare.

— Spre ce profesiuni ar trebui să se îndrepte absolvenții școlilor de 7 ani ?

— Așa cum am arătat, meseriile și specialitățile existente în profilul școlilor profesionale oferă tineretului largi posibilități de a-și realiza visurile, de a deveni participanți activi la opera de desăvîrșire a construcției socialismului în patria noastră.

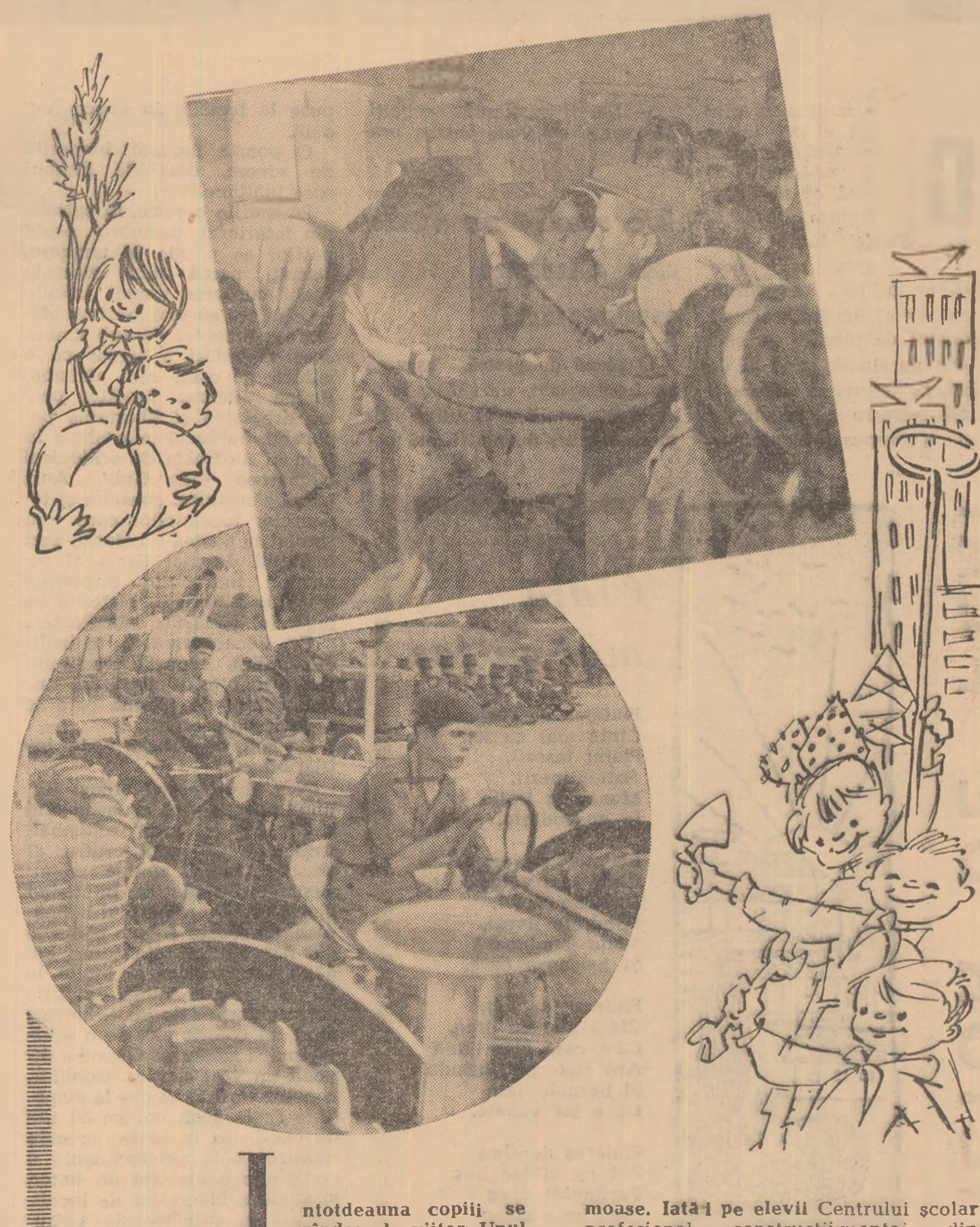
Fiecare meserie are farmecul și măiestria ei. Mi-aș permite să prezint doar cîteva din ele pe care tineretul le cunoaște mai puțin, dar care sînt tot atît de importante în dezvoltarea economiei naționale.

Nimic nu este mai frumos ca meseria de oțelar, forjor, cazangiu, turnător sau furnalist, către care tineretul se îndreaptă. Foarte frumoase și importante sînt școlile care pregătesc cadre calificate pentru agricultura noastră socialistă, pentru clădirile care se înalță la tot pasul — școlile de construcții ; vă recomand în mod deosebit aceste școli cu mare viitor. Meseria de sticlar, aceea a prelucrării ceramicei fine, sînt și ele meserii frumoase. Prin condițiile noi create și prin modernizarea și automatizarea proceselor de producție, meseria de tăbăcar a devenit și ea o meserie aleasă și îndrăgită de tineret.

În cadrul școlilor profesionale, aș vrea să spun tinerelor fete, că pot să-și aleagă o meserie interesantă ca cea de țesătoare, tricotoare, filatoare sau marochiner. De asemenea, meseriile din sectorul comerțului interior, cele care se învață în cadrul școlilor UCECOM, CENTROCOP și alte sectoare dau posibilitatea tinerelor fete de a-și alege meseriile preferate.

Fără îndoială că orice meserie cere dragoste și efort pentru însușirea ei, dar o dată cu aceasta poți executa cele mai fine lucrări, poți conduce cele mai complexe mașini și instalații. Pentru toate acestea se cer din partea tineretului nostru o și mai mare silință la învățătură. Școlile profesionale vă așteaptă, pregătiți-vă temeinic !

Interviu realizat de
GETA COSTIN

Întotdeauna copiii se gîndesc la viitor. Unul dorește să devină strungar, profesor sau medic, altul — mecanic agricol, al treilea se și vede constructor sus, pe schelele înalte. Și anii trec, și visele devin fapte. Pentru aceasta trebuie însă să înveți cu perseverență, să faci totul pentru ca în meseria aleasă să fii printre primii.

Ritmul mereu crescînd al construcțiilor din patria noastră cere nenumărate cadre. De aceea, și numeroși absolvenți ai claselor a VII-a de la orașe se îndreaptă spre astfel de școli. Aici au de învățat meserii importante, frumoase. Iată-i pe elevii Centrului școlar profesional construcții-montaj din București, la practică. În fotografia noastră (nr. 1) sînt cîțiva de la secția zugravi tapetari. În școală însă, se învață și meseria de electricieni de instalații lumină și forță, sudori, instalatori tehnico-sanitari, zidari, dulgheri și altele. La alegere !

Din sate și comune, absolvenții se îndreaptă cu bucurie spre școlile profesionale de mecanici agricoli, spre cele tehnice agricole. Viitorii tractoriști învață... tractorul (nr. 2). Să știe să-l conducă, să brazdeze adînc pentru a da patriei recolte bogate.

Absolvenți, alegeți-vă meseria îndrăgită, o meserie importantă și folositoare !

Cronică băimăreană

De mult s-au gîndit ei să întocmească o cronică a orașului. Și iată că în după-amiaza aceasta de iunie erau gata să pornească în prima... expediție. Dar, cu ce să începi, care să fie punctul de plecare — căci nu-i atît de simplu cînd ai de întreprins o asemenea acțiune ?!

— Să mergem la turnul lui Ștefan ! a propus un pionier.

— Da, îl susținură ceilalți. De acolo se vede întreg orașul !

De unde se vede nu numai prezentul

O placă de piatră, așezată pe frontispiciu, dezvăluie istoria îndepărtată a turnului. Primele blocuri de piatră au fost puse la temelie în epoca feudală.

O poartă îngustă, înnegrită de vreme, deschide drumul spre înălțime.

Pe scările înguste, în spirală, din interiorul turnului, ecoul pașilor se pierde în unghere. Asculți parcă între zidurile vechi curgerea vremii trecute — căci ele au fost martore atîtor evenimente. Pe sub umbra acestor ziduri a trecut ca o nălucă, pe calul său sălbatic, Pintea Viteazul, luptător pentru dreptatea și libertatea poporului, haiducul imortalizat în trunchi de frasin de sculptorul băimărean Vida Geza. Auzi parcă zăngănitul coaselor și topoarelor localnicilor care s-au înrolat în oastea lui Horia, auzi bubuitul de mai tîrziu al tunurilor îndreptate împotriva trupelor hitleriste, rășlețite în fugă, în pădurile băimărene...

Cu fiecare treaptă, te înalți din umbră, ecourile trecutului rămîn risipite în piatră, iar sus, iată ochiul de lumină care te apropie de prezent...

De aici, de sus, se vede întreg orașul !

Centrul pe care-l știam jos, lîngă turn, îl vezi acum în altă parte, dar cu totul schimbat, strălucitor. E noul centru al orașului. Lîngă statuia monumentală din piatră, înfățișînd figura dîrză a minerului băimărean, ce scoate de sub pădurile din împrejurimi, din adînc, bogăția minereurilor, se înalță, la fel de monumentale, zidirile constructorilor de azi — blocuri mari, în colorit viu, de o arhitectonică modernă. Orașul a devenit un vast șantier. Copiilor, constructorii le-au pus la dispoziție șapte școli noi cu 86 săli de clasă. Ca în toate orașele noastre, nota predominantă o constituie dantelăria de beton și sticlă a blocurilor de locuit. Numai în următoarele patru-cinci luni, minerii și alți oameni ai muncii de aci vor primi în folosință încă un număr de aproape 1 000 de apartamente.

— Colo, pe strada Coșbuc, locuiesc eu, spune o pionieră inimoasă, Huban Tania.

Tania are, într-adevăr, de ce să fie mîndră. Ea și ceilalți pionieri care locuiesc în acest bloc, au luat hotărîrea să ia în păstrare rondurile de flori și spațiile verzi din jur. De altfel, așa fac și ceilalți pionieri — participă cu toții la acțiunea de înfrumusețare a orașului, îngrijesc florile. Și nu-s puține flori în Baia Mare ! Și nu numai flori, ci și arbuști ornamentali de tot felul. Numai în primăvara aceasta au fost plantați peste două zeci de mii de trandafiri și arbuști ornamentali în parcurile orașului.

Pe aceeași stradă pe care locuiește Tania, într-un apartament confortabil stă moș Vasile Moiș. Cine nu-l cunoaște pe bătrînul miner ? De cîte ori nu le-a povestit el copiilor de vremurile întunecate din trecut. De cînd minerii scormoneau măruntaiele pămîntului cu săpăligele, și-l cărau în spate cu covețile. Acum, în anii noștri, în locul acestor mijloace rudimentare de extracție, s-au introdus mașini puternice, iar transportul la lumină al minereului se face cu locomotive electrice !

Acasă la Vida Geza

Multe au cunoscut copiii în drumeția lor. Coborînd din turn, au colindat străzi și locuri menite să se înscrie în file de istorie. Cei din cercul de tîmplărie au avut o dorință unanimă : să meargă să viziteze atelierul sculptorului Vida Geza, să ceară sfaturi de la el. Doar și ei, Pop Emilian, Harotan Nicolae, Sabo Eva, Șerbănescu Romeo și ceilalți pionieri din cadrul cercului, dăltuiesc în lemn. Sipete, căsuțe cu porți încrustate cu motive populare locale, ș.a.

O jumătate de oră mai tîrziu, însoțiți de profesorul cercului, pionierii se aflau în fața cunoscutei grădinițe de cactuși a sculptorului; unii dintre cactuși au o vîrstă de douăzeci de ani și întrec înălțimea omului.

Atenția copiilor le este atrasă de niște sculpturi monumentale, ce predomină atelierul, și care se află încă în lucru. Este vorba de o suită de sculpturi înfățișînd aspecte din viața culturală a satului nou, colectivizat. Cu mîinile pe genunchi, visătoare, o femeie, o „horitoare" cîntă versuri făcute de ea ; într-o loazbă de fag, pionierii citesc, încrustată în fibre de lemn, în basorelief, balada lui Pintea Viteazul.

Rînduite cu grijă, pe poliță, unelte, sculpturi miniaturale.

— Dar... unde se află „cîinele și pisica" ? se interesează un pionier. Am aflat doar !...

Sculptorul caută printre lucrurile de pe poliță și dă la iveală o sculptură cît pumnul, ciudată, înfățișînd cele două animale. Dacă o răstorni pe partea cealaltă, descoperi o cupă de băut apă !

E o lucrare de demult a sculptorului, făcută în copilărie, dintr-o cracă de păr, crescut în fața casei sale.

★

Nu știu dacă Bărbulescu Bucur, Corzan Mircea, Terdic Constantin și ceilalți pionieri pe care i-am cunoscut recent, într-o după-amiază de iunie, au trecut la alcătuirea monografiei. Desigur, mai au de adunat multe date. Fără îndoială însă că nu peste mult timp, cronica lor va fi fapt împlinit. Și în ea, cititorul va întîlni alături de trecutul glorios oglindit în paginile proaspete, istoria contemporană a orașului, scrisă cu litere de aur, istoria atîtor înfăptuiri mărețe realizate sub conducerea partidului și care dau o strălucire nouă, necunoscută pînă acum, vechiului oraș maramureșean — Baia Mare.

AL. DINU IFRIM

Foto : I. DEAC și SZABO FRANCISC

PE-UN PICIOR DE PLAI

Cîntă mai cu foc

Fluieraș de soc,
Cîntă mai cu foc
Plaiul însorit,
Satu-ntinerit,
Munca în frăție
În gospodărie.

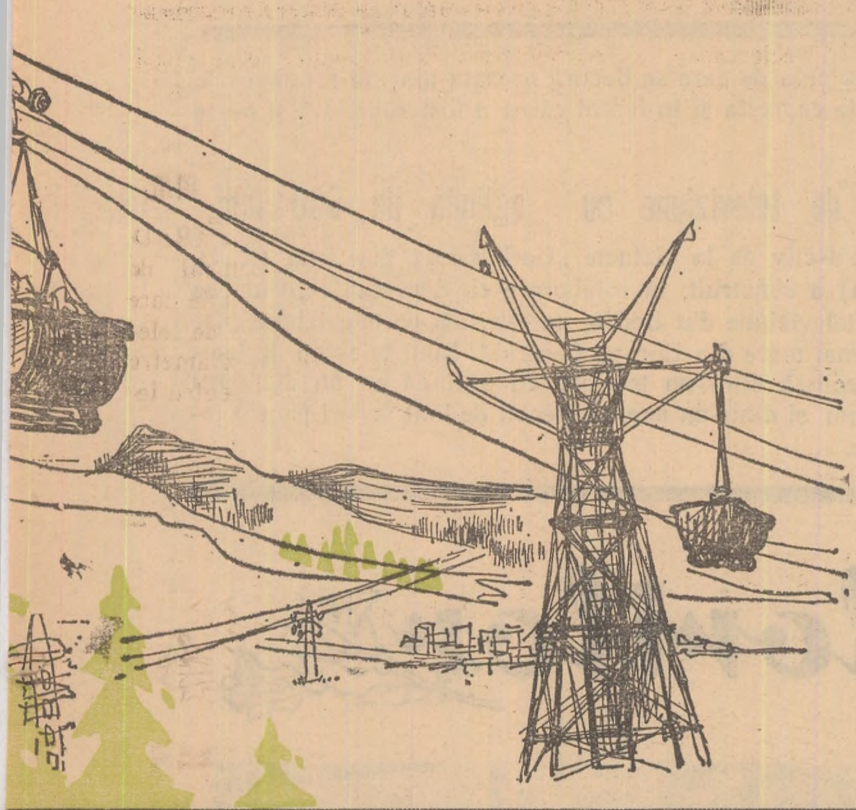
Fluieraș de os,
Cîntă mai voios
Lanurile verzi,
Mîndrele livezi,
Viața luminoasă
Și belșug-n casă.

Fluieraș de fag,
Cîntă mai cu drag,
Că-n casă și-n tindă,
Ard stele sub grindă
Și beznele taie
Cu a lor văpaie.

Fluieraș de-alun
Zi-i un cîntec bun
Partidului drag
Care ne e steag
Pe drumu-nsorit
Pe care-am pornit.

Fluieraș de tei,
Cîntă cu temei
Bucuria-ncinsă
În inimi cuprinsă,
Cunună de rază
Ce ne-mbărbătează.

Culeasă de la
PELAGHIA MIȚ,
colectivistă,
comuna Lăpuș,
regiunea Maramureș

Printre harnicii mineri baimăreni se numără și cei din echipa condusă de comunistul Gheorghe Sas — pe care îl vedeți în fotografia alăturată. Ei dau numai minereuri de bună calitate.

În atelierul sculptorului în lemn Vida Geza.

Biblioteca de pe lîngă căminul cultural din comuna Lapuș este înzestrată cu mii de volume. Ca și părinții lor, fiii colectiviștilor de aci își îmbogățesc cunoștințele citind cărți de literatură beletristică, reviste.

Grija de părinte

În după-amiaza aceea ne întorceam acasă veseli de la „duminica sportivă" organizată împreună cu pionierii din satul vecin, Esechioi. Preocupați de discuții, aproape că nici n-am observat că afară ploua atît de tare încît apele se adunau șuvoi pe șosea, iar mașina străbătea din ce în ce mai greu. Trebuia să ajungem cît mai repede la un loc ferit, căci eram în pericol. Aproape de căminul cultural, n-am mai putut înainta. Mașina era amenințată să fie luată de valurile care duceau în drumul lor copaci, pietroaie și orice întîlneau în cale. Nenea Spiru, șoferul colectivei, a sărit repede în apă, a deschis capota mașinii și a controlat motorul, apoi am pornit repede spre deal. Alături de părinții noștri, alături de comuniști și utemiști, ne-am dus și noi, pionierii mai mari să dăm o mînă de ajutor atît la salvarea copiilor mai mici, a bătrînilor aflați în pericol cît și la salvarea bunurilor ce mai puteau fi scoase din apă. Pionieri ca Norocel Georgeta, Boldeș Maria, Norocel Doina, Udrea Stela și alții, ale căror case au fost dărîmate de șuvoiul de apă înalt de doi-trei metri, au dovedit mult curaj adăpostindu-se singuri prin copaci pînă au sosit echipele de salvare. Catastrofa ne-a produs pagube mari. Zeci de case au fost dărîmate, bunuri distruse... O calamitate asemănătoare s-a mai petrecut de mult în satul nostru, dar atunci, burghezia, care conducea țara, ne-a refuzat orice ajutor. Acum însă, de soarta noastră s-a interesat personal tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ne-a transmis cuvinte de îmbărbătare. Iar tovarășul Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., tovarășul Vasile Vîlcu, prim secretar al Comitetului regional P.M.R. Dobrogea, împreună cu reprezentanți ai unor instituții centrale și locale precum și colectiviști din satele vecine au venit în mijlocul nostru, au vizitat fiecare casă, interesîndu-se de cele întîmplate și de nevoile fiecăruia. S-au luat măsuri să fim ajutați să ne facem locuințe noi. Ni s-au adus semințe pentru a înlocui degrabă semănăturile distruse, medicamente și hrană. Acum, mai mult ca oricînd, am simțit grija părintească a partidului, față de ce pentru această grijă nemăsurată, dovedită în clipe grele, pentru grija ce ne-o poartă permanent partidul și statul democrat popular, noi, pionierii, mulțumim din inimă.

**NEGRUȚ LIVIA
și CĂLIN DOINA**
Școala de 8 ani com. Girlița, raionul Adamclisi, reg. Dobrogea

Din nou două nave sovietice străbat Cosmosul

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 iunie 1963, ora 15 (ora Moscovei) în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită de satelit al Pămîntului nava cosmică „Vostok-5", pilotată de pilotul cosmonaut lt. col. VALERI FEODOROVICI BÎKOVSKI, cetățean al Uniunii Sovietice.

. . . .

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iunie 1963, ora 12,30 (ora Moscovei) în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită de satelit al Pămîntului nava cosmică „Vostok-6", pilotată pentru prima oară în lume de o femeie — VALENTINA VLADIMIROVNA TEREȘKOVA, cetățeana a Uniunii Sovietice...

Două comunicate — două vești care au făcut, cu viteza clipelor, înconjurul lumii: În spațiul cosmic, un nou cosmonaut sovietic! În spațiul cosmic, prima femeie cosmonaut din lume!

Cu emoție, asculți atent un semnal din Cosmos, asculți de parcă l-ai putea prinde direct, simplu, cu urechea — doar acolo sînt oameni, sînt doi tovarăși de-ai noștri, cetățeni ai marei noastre prietene care construiește comunismul.

Măreția noilor cuceriri ale Cosmosului ne copleșește, ne-a cucerit inima mai întîi, ne cucerește mintea: navele cercetează în continuare influența diferiților factori ai zborului cosmic asupra organismului omenesc, efectuează cercetări vaste, medico-biologice în condițiile unor zboruri de lungă durată, navele zboară concomitent în Cosmos — cosmonauții discută între ei prin radio... Navele zboară pe parametrii foarte apropiați (Bikovski: perigeu 181 km, apogeu — 235 km; Tereșkova: perigeu 183, apogeu — 233 km, la ambele nave, unghiul de înclinație față de planul ecuatorului — 65 grade). Veștile se succed amețitor și bucuria ne umple de nădejde — pentru a doua oară, omul nu mai e singur în Cosmos: Nicolaev l-a avut tovarăș de zbor pe Popovici, Bikovski — pentru întiia oară în lume — are tovarăș de zbor pe căile nebănuite ale cerului, o femeie, pe Tereșkova.

Sîntem mîndri de a fi contemporani acestor uluitoare succese și, alături de milioanele și milioanele de pămînteni, salutăm cu bucurie zborul celor doi cosmonauți, care, la orele cînd încheiem aceste rînduri, mai străbat încă spațiile siderale, transmițînd din Cosmos, întregii lumi, mesajul de pace al poporului sovietic.

Cîteva date despre eroii noilor zboruri

Valeri Bikovski s-a născut în urmă cu 29 de ani în micul orășel Pavlovo-Posad din regiunea Moscova în familia unui funcționar din transporturi. În 1952 a absolvit școala medie și a trăit fericitele clipe ale primirii în Comsomol. În toamna lui 1952, Bikovski intră voluntar în armata sovietică după ce absolva cursurile unui aeroclub. În 1955 a absolvit Școala Militară de Aviație, iar peste 4 ani a devenit pilot de vînătoare în apărarea antiaeriană. Pilot eminent, Bikovski este decorat cu Ordinul „Steaua Roșie", distincție militară acordată, în timp de pace, numai unui mic număr de persoane. Valeri Bikovski este un pasionat parașutist. În prezent, Valeri studiază la Academia tehnică militară de aviație „Jukovski" fiind coleg cu Gagarin, Titov, Nikolaev și Popovici. Bikovski are un fiu, pe Valeri-junior, în vîrstă de 3 luni. Soția sa, Valentina, are 25 de ani. Părinții săi: tatăl, Feodor Bikovski, este pensionar, iar mama, Klavdia Bikovskaia, este casnică.

Valentina Vladimirovna Tereșkova s-a născut la 6 martie 1937 în satul Maslennikovo, regiunea Iaroslavl în familia tractoristului Vladimir Tereșkov și a textilistei Elena Tereșkova. Lucrează de la vîrsta de 17 ani. În 1955 Valentina se mută la Combinatul textil „Krasnî Perekop" unde lucra mama ei. Comsomolista activă, Tereșkova este aleasă secretar al comitetului Comsomolului din combinat, iar anul trecut — membru al Comitetului regional Iaroslavl al U.T.C.L. din U.R.S.S. Azi, Tereșkova e membru al P.C.U.S.

Timp de 7 ani, Valentina a muncit și a învățat la școala serală, apoi la școala tehnică medie de textile, dobîndind, în 1960, specialitatea de tehnician.

1959 e anul cînd Tereșkova devine parașutistă, avînd pînă azi 126 sărituri cu parașuta. Către sfîrșitul anului trecut, cînd urma școala de cosmonautică, Valentinei i s-a conferit gradul de sublocotenent.

Valentina este exigentă față de sine și de tovarășii săi.

Tatăl Valentinei, Vladimir Tereșkov, a murit pe front, în timpul războiului. Mama sa e pensionară.

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

Realizări tehnice din ţările socialiste

Un nou strung romînesc

Incepînd din acest an, constructorii de maşini-unelte de la Uzinele „Strungul“ din Arad, au introdus în producţia de serie noul tip de strung „S.N.-400“. După aprecierea specialiştilor această maşină de aşchiat atinge performanţe la nivelul tehnicii mondiale actuale. Construcţia modernă a strungului permite prelucrarea mecanică, cu precizie a unui mare număr de piese de diferite dimensiuni şi profile.

Fabricarea strungurilor moderne, inclusiv a noului tip „S.N.-400“, în uzinele din Arad este asigurată prin linii tehnologice moderne date în exploatare în ultimii ani şi deservite de ingineri, tehnicieni şi muncitori cu o îndelungată experienţă în construcţia de maşini-unelte.

Aprecierea de care se bucură această maşină romînească, îşi găseşte expresia şi în faptul că ea a fost solicitată şi peste hotare.

Telescop de televiziune cu oglindă de 600 mm.

Un colectiv de la Uzinele „Carl Zeiss“ din Jena (R. D. Germană) a construit, în colaborare cu Serviciul central de radio şi televiziune din Berlin, un telescop de televiziune care este cel mai mare din Europa Centrală. Noul telescop de televiziune constă dintr-un telescop cu oglindă cu un diametru de 600 mm şi dintr-un aparat special de luat vederi pentru televiziune.

În împărăţia florilor

O alee lungă ne conduce spre clădirea albă, frumoasă, ca însăşi lumea de flori în care pătrundem. Încercaţi să vă imaginaţi o grădină în care trăiesc, în bună înţelegere, garoafe învăpăiate, cale albe, graţioase, gladiole zvelte ca nişte dansatoare, trandafiri îmbujoraţi, crinii cei minunaţi cu miros dulceag, crizantemele înfoiate, hortensiile gingaşe, muşcate şi cinerarii în zeci de culori şi multe alte flori. Dar v-aţi gîndit vreodată cîtă migală, cîtă muncă, cîtă grijă trebuie să le porţi acestor fiinţe plăpînde?

Toate acestea sînt rodul muncii îndelungate, pline de răbdare şi dragoste a întregului colectiv al Staţiunii experimentale horticole din Cluj care — creată în anii regimului democrat popular — aniversează zilele acestea, 10 ani de la înfiinţare. Staţiunea se întinde pe o suprafaţă de peste 600 ha. Aici lucrează în cele mai bune condiţii cercetători cu multă experienţă în laboratoarele de biochimie, agrochimie, pedologie, protecţia plantelor. Staţiunea are în vedere pe de o parte cercetarea ştiinţifică, iar pe de altă parte producţia. Prin cercetare se obţin soiuri mai productive şi mai rezistente în toate domeniile pomiculturii, legumiculturii, viticulturii şi floriculturii. Peste 35 000 de hibrizi de toate felurile au fost obţinuţi în domeniul pomiculturii. Sectorul viticol obţine struguri de masă de cea mai bună calitate, struguri specifici regiunii Cluj. În legumicultură au fost obţinute rezultate deosebite în crearea de soiuri noi de roşii prin încrucişarea de roşii cu ardei. Astfel aceste roşii şi-au îmbogăţit conţinutul în vitamina C pînă la 45%.

În domeniul floriculturii, cunoscutul biolog Rudolf Palocsay a realizat 27 de soiuri de gladiole, 12 soiuri de trandafiri, soiuri noi de garoafe. Un rezultat valoros a fost obţinerea unui trandafir deosebit de frumos care a primit denumirea de trandafirul „Palocsay Rudolf“. Pentru această realizare, autorul a fost premiat în anul 1961 la Expoziţia de la Erfurt cu medalia de aur.

Mulţi vizitatori din toată ţara şi oaspeţi de peste hotare vin aici să cunoască rezultatele muncii cercetătorilor staţiunii. Printre ei se găsesc şi numeroşi pionieri. În multe loturi experimentale de pe lîngă şcoli cresc, sub îngrijirea copiilor, minunatele soiuri de flori obţinute aici la staţiune.

Pentru rezultatele valoroase, staţiunea a obţinut numeroase premii, diplome de onoare şi medalii la diferite expoziţii organizate în ţară şi străinătate. Ele sînt mîndria acestui entuziast colectiv.

M. NEGREA

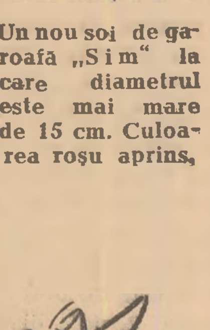

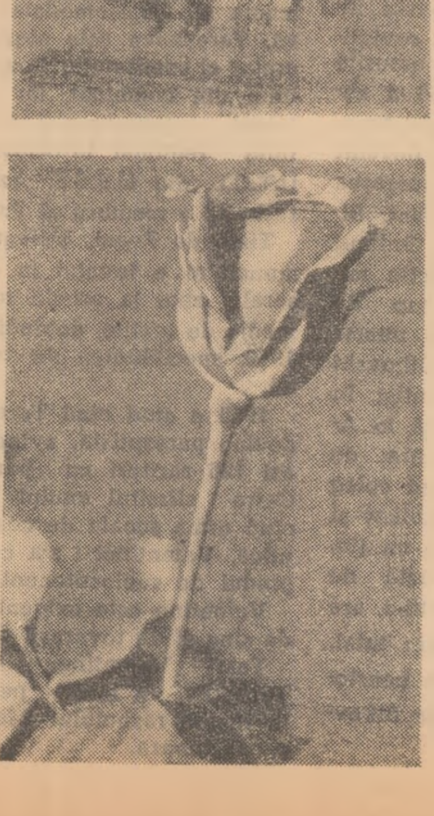
Soiul nou de Cyclamen obţinut la staţiune prin încrucişare. Culoarea roz deschis, forma semifimbriată.

Un nou soi de garoafă „Sim“ la care diametrul este mai mare de 15 cm. Culoarea roşu aprins.

Trandafirul „Palocsay Rudolf“ care, pe lîngă forma şi culoarea lui frumoasă, este un soi foarte bun pentru forţat în seră.

CREŞTEREA IEPURILOR DE CASĂ

Alături de celelalte animale de la colţul viu din şcoli, creşterea iepurilor stîrneşte un viu interes în rîndurile pionierilor şi şcolarilor. Prin observaţiile pe care ei le fac îşi îmbogăţesc necontenit cunoştinţele cu privire la felul de viaţă al acestor mamifere şi caută să afle cît mai multe din foloasele pe care ele le aduc în economia ţării. Care dintre noi nu a simţit, în timpul gerurilor puternice, mîngîierea caldă a unui guler de blană, nu a admirat frumuseţea pălăriilor, a fularelor sau a mănuşilor confecţionate din lînă de iepure? Pe lîngă acestea mai există multe alte produse ce ni le oferă aceste făpturi gingaşe îmbrăcate în hăinuţe argintii, gri, albastre sau fumurii. Nu mai vorbim de avantajele economice ce pot rezulta de pe urma exportului acestor produse, care sînt cerute de unele ţări în cantităţi apreciabile.

Pentru obţinerea unor rase de iepuri cu producţii sporite de carne şi lînă, oamenii de ştiinţă au încrucişat diferite rase, obţinînd astfel o întreagă gamă de culori şi forme — începînd cu maestuosul „Uriaş Belgian“, care prin eleganţa îmbinării culorilor alb, gri şi negru, se bucură de multă apreciere în rîndul crescătorilor de iepuri (fig. nr. 1) şi sfîrşind cu forma cea mai bizară a rasei „Berbec englez“ (fig. nr. 2), care în nenumărate rînduri stîrneşte curiozitatea vizitatorilor şi-i amuză chiar.

Nu uşoară este munca specialiştilor în acest domeniu. Ei caută să respecte întocmai regulile generale de creştere şi dezvoltare a iepurilor de casă. Una din aceste condiţii o constituie adăpostul. Cuştile pentru iepuri se confecţionează din scîndură cu un perete din plasă de sîrmă (avantajoase iarna) sau cu toţi pereţii din plasă de sîrmă (avantajoase vara). Ele trebuie să ofere iepurilor un adăpost luminos, aerisit, spaţios, curat şi uscat. Curăţenia lor se recomandă a se face zilnic, iar dezinfecţia cu lapte de var (soluţie 10 kg var, 100 l de apă şi 3% creolină sau gaz) se face ori de cîte ori este nevoie.

Ce fel de hrană consumă iepurii? *Iepurii sînt animale mai puţin pretenţioase. Regimul de hrană exclusiv vegetarian (salată, spanac, lucernă, sfeclă, morcov, varză, napi etc.) fortifică şi dezvoltă bine aceste animale. Totodată iepurii de casă valorifică o serie de nutreţuri care nu se dau în mod obişnuit ca hrană altor animale (resturi de bucătărie, frunze, resturi de zarzavat, buruieni etc.).*

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Prof. FL. BRACACIU
Cercul micilor crescători de animale, Palatul pionierilor, Bucureşti

La plivit

Zilele de lucrări practice le-am petrecut la Gospodăria agricolă colectivă „Oltul" din comuna noastră. Am hotărît ca într-o zi să dăm ajutor la plivitul răsadului de ceapă. După ce am primit explicațiile necesare ne-am îndreptat voioși spre tarlaua cu ceapă. În cîteva minute ne-am împărțit pe echipe și am început să spargem crusta și să smulgem buruienile din jurul firelor de ceapă. Am organizat și o mică întrecere: cine va plivi mai multe straturi cu răsad? Munca a fost rodnică. La sfîrșitul acțiunii am văzut că plivisem ceapă de pe o suprafață de 18 ari. Aproape fiecare pionier plivise cîte 3-4 straturi. Colegii noștri Stanislav Lucia, Vulcan Ion, Bogdan Florin, Oană Mircea și Stanciu Olimpia au lucrat cel mai bine. În următoarele zile am ajutat la prășitul sfeclei de zahăr.

(De la pionierii clasei a VI-a Școala de 8 ani, comuna Viștea de Jos, raionul Făgăraș)

La orele de practică

Multe din cunoștințele căpătate în cursul anului școlar le aplicăm în aceste zile la orele de practică. Micile gospodine dau zor cu pregătitul a fel de fel de prăjituri, micii tîmplari finisează frumoasele obiecte din lemn pe care le vom pune la expoziția ce se va organiza în școală, fetele de la cercul mîinilor îndemînatice execută broderii și confecții...

Clasa a VI-a E a strîns într-o singură oră 400 kg de fier vechi, iar în drumeția de la Trestiana, pionierii au cules și 15 kg de mușețel.

Ca și la învățătură, s-au evidențiat mulți pionieri și în activitățile practice. Printre ei se află Mihăilescu Elena, Tocan Virgil, Aur Constantin, Toacă Lenuța, Bănescu Marilena, Năstase Rodica și alții.

(De la **MĂRGINEANU CORINA**, cl. a V-a, Școala medie nr. 2, Bîrlad)

Pentru serbarea de sfîrșit de an

În curînd și în școala noastră va avea loc serbarea de sfîrșit de an. Cu toții dorim ca ea să fie reușită și de aceea ne pregătim cu drag.

Pionierii Abrudan Octavian, Abrudan Maria, Mărincuș Ana, Gînsca Aurelia și alți cîțiva pionieri vor recita poezii. În zilele de repetiție, echipa de teatru repetă sceneta „Nota 10 la cuvîntul dat". Tot pentru serbare învățăm noi cîntece și jocuri populare romînești.

(De la pioniera **VĂDAN MARTA**, cl. a V-a A, Școala de 8 ani, comuna Căpușul Mare, raionul Huedin)

Din fier vechi — unelte noi!

Animați de dorința de a contribui și ei la acțiunea de folos patriotic — strîngerea fierului vechi, pionierii și școlarii din comuna Todireni, raionul Botoșani au pornit la lucru. Sub lozinca „Să adunăm fier vechi pentru un tractor" hotărîrea lor de a strînge lunar 1 000 de kg, a devenit realitate. Numai pioniera Cernescu Tania din clasa a V-a a colectat 350 de kg. S-au mai evidențiat în această acțiune pionierele Bădăluță Georgeta, din clasa a VI-a și Vieru Maria, din clasa a VII-a.

Nici pionierii din comuna Cucorăni nu se lasă mai prejos. De asemenea, pionierii de la Școala de 8 ani nr. 5 din orașul Botoșani au organizat „O zi record" pentru strîngerea fierului vechi. În acestă zi ei au strîns peste 1 200 de kg. S-au evidențiat pionierii Purice Ovidiu, Maftei Alina și Purice Mariana. Pionierii din raionul Botoșani vor mai organiza și în zilele vacanței asemenea acțiuni.

CE SĂ FIU?

Și ei și-au ales o meserie

Pionierii clasei a VII-a de la Școala de 8 ani din comuna Nasna, regiunea Mureș Autonomă-Maghiară, sînt cunoscuți de colectiviști ca niște copii tare harnici. De curînd ei au absolvit școala. Cu toții au obținut rezultate frumoase, au promovat clasa numai cu note de la 7 în sus! Acum îi așteaptă școlile profesionale unde își vor însuși meseriile îndrăgite. De multe ori în timpul anului pionierii au purtat discuții vii asupra meseriei pe care să și-o aleagă. Și au ajuns la concluzia că toate meseriile sînt frumoase. Tractoristul conduce puternicele mașini pe ogoarele colectivei, iar sub privirile atente ale strungarului se nasc piese de tot felul, adevărate bijuterii necesare la realizarea a fel de fel de aparate. Șoferul parcurge mii de kilometri transportînd de la un loc la altul diferite produse. În urma discuțiilor au hotărît că e bine să-ți alegi meseria pe care o îndrăgești cel mai mult.

Colectiviștii îi iubesc și-i stimează mult pe tractoriștii care-i ajută la obținerea recoltelor bogate. Și ei, pionierii, îi îndrăgesc. De aceea mulți dintre ei au hotărît să-i urmeze, să se înscrie la cursurile școlii profesionale de mecanici agricoli. Printre ei se află și Gheorghe Ion, Cîmpean Teodor, Olteanu Ion, Pașcu Petre și Fodor Aurel.

Pionieri din comuna Nasna vor mai merge în acest an și la școala profesională de chimie și la școala profesională metalurgică din Tg. Mureș. Dacă vor învăța și își vor însuși cunoștințele cu perseverența cu care au învățat la școala elementară, vor reuși cu siguranța să devină buni meseriași.

Tuturor le urăm succes.

E. ROȘCA

Sport — Sport

Tetratlonul prieteniei

De curînd, s-au încheiat fazele raionale ale „Tetratlonului prieteniei", concurs internațional de atletism care a angrenat zeci de mii de copii din școlile patriei noastre. Cu acest prilej s-au calificat cîte două echipe (una de fete și alta de băieți) din fiecare regiune.

Atît echipa de fete cît și cea de băieți, care au acumulat cel mai bun punctaj în fazele pe regiune, se vor prezenta la sfîrșitul acestei luni în orașul Timișoara, unde se va desfășura faza tetratlonului pe întreaga țară. Dupa cum știți, cei care vor învinge aici vor participa la finalele acestui concurs care se va desfășura în R. P. Polonă.

Iată cîteva echipe care s-au calificat pentru etapa pe țară:

Regiunea BRAȘOV. Băieți: **Școala medie din MEDIAȘ,** 1 353 puncte. Fete: **Școala medie CODLEA,** 1 309 puncte.

Regiunea BUCUREȘTI. Băieți: **Școala medie nr. 1 ROȘIORI DE VEDE,** 1 283 puncte. Fete: **Școala medie nr. 1 GIURGIU,** 1 024 puncte.

Regiunea CLUJ. Băieți: **Școala medie nr. 5 Cluj,** 1 864 puncte. Fete: **Școala medie nr. 11 Cluj,** 1 330 puncte.

Regiunea DOBROGEA. Băieți: **Școala medie nr. 2, CONSTANȚA,** 1 382 puncte. Fete: **Școala medie nr. 2, CONSTANȚA,** 1 229 puncte.

Orașul BUCUREȘTI. Băieți: **Școala medie nr. 13, „MIHAI VITEAZUL",** 1 600 puncte. Fete: **Școala medie nr. 22, GHEORGHE LAZĂR",** 1 392 puncte.

S-a încheiat competiția de șah „Cupa orașului București"

Aspect de la competiția școlară la șah „Cupa orașului București"

La startul *„Cupei orașului București la șah"* au participat 72 de concurenți, elevi și eleve din școlile elementare, medii și profesionale din toate raioanele din Capitală.

O dată cu începerea primei runde au început și primele emoții șahiste.

Principalii animatori ai rundei a 2-a au fost Șerban Bolintineanu, din clasa a VI-a a Școlii de 8 ani nr. 124 și Mihai Ciocîlteu, clasa a VI-a, — Școala de 8 ani nr. 169.

Din păcate însă, spectatorii n-au avut prilejul să-și susțină frenetic favoriții întrucît galeria la șah e... mută.

Cei care au rămas în „cursă" mai departe, s-au întîlnit în următoarea zi în runda a treia.

Turneul final a fost deosebit de interesant și totodată pasionant. De astă dată lupta se dădea pentru cucerirea primului loc. Prin jocul lui subtil, Șerban Bolintineanu îl învinge pe Valeriu Babeș, de altfel șahist tot atît de talentat. La rîndul său, Babeș, folosindu-se de o greșeală a adversarului său și practicînd un joc deschis, curajos, cîștigă în fața lui Mihai Ciocîlteu.

Foarte dîrză a fost lupta dintre Bolintineanu și Ciocîlteu. Victoria la un moment dat înclina de partea lui Bolintineanu, dar pînă la sfîrșit, Ciocîlteu, strîngîndu-și toate forțele reușește să obțină remiză.

La închiderea competiției școlare de șah „Cupa orașului București" maestra internațională de șah Elisabeta Polihroniade a declarat: *„E foarte bine că s-a organizat un asemenea concurs pe Capitală. Șahul, după cum se știe, e un factor educativ, dezvoltă forța de gîndire. Sînt sigură că mulți dintre cei care au participat la această competiție de șah vor fi într-un viitor apropiat, schimbul de nădejde al școlii noastre șahiste".*

Iată rezultatele și clasamentul turneului final:

Șerban Bolintineanu (Școala de 8 ani nr. 124) — Valeriu Babeș (Școala de 8 ani nr. 52) 1-0; Valeriu Babeș — Mihai Ciocîlteu (Școala de 8 ani nr. 169) 1-0; Șerban Bolintineanu — Mihai Ciocîlteu, remiză.

Clasamentul: 1. ȘERBAN BOLINTINEANU (antrenor — profesoara Rodica Predețeanu) 1 ½ puncte; 2. VALERIU BABEȘ, 1 punct; 3. MIHAI CIOCÎLTEU ½ punct.

NICOLAE BULGARU

UN FILM PENTRU VOI

Jacek și Placek, frați gemeni, au pornit să fure luna. Vreți să cunoașteți întîmplările fantastice prin care au trecut? Vizionați filmul **„Cei doi care au furat luna"**, *o producție a studiourilor poloneze.*

Prin muzeele patriei

NICOLAE TONITZA:
1. „Femei sărace"
2. „Katiuşa Lipovanca"

Tablouri de Tonitza la Muzeul Zambaccian

Pe o stradă liniştită din Bucureşti se află, într-o clădire frumoasă, nu prea mare, Muzeul Zambaccian, numit astfel în memoria cunoscutului colecţionar şi cercetător de artă romîn.

Aici, pe pereţii celor cîteva camere, ne întîmpină tablourile marilor maeştri clasici şi contemporani şi tablouri ale unor pictori străini.

Să aflăm cîteva lucruri despre viaţa şi măiestria pictorului Nicolae Tonitza (1886—1940) din opera căruia se află cîteva exponate în muzeul Zambaccian.

Nicolae Tonitza este unul dintre cei mai de seamă reprezentanţi ai picturii noastre din prima jumătate a acestui veac. S-a născut la Bîrlad; a absolvit patru clase gimnaziale şi s-a înscris la Şcoala de Arte frumoase din Iaşi. După cîţiva ani a plecat să studieze pictura în străinătate. Întors în ţară, pictorul a avut de luptat în continuare cu multe lipsuri materiale. În timpul primului război mondial, Tonitza desenează o serie de compoziţii care condamnă războiul. După război, Nicolae Tonitza colaborează la diferite ziare, acuzînd prin ilustraţiile sale, făţărnicia şi cruzimea exploatatorilor. În alte desene, pictorul a dovedit încrederea sa în forţa clasei muncitoare („Internaţionala" — publicat în „Facla" 1925).

Mai tîrziu, Nicolae Tonitza va realiza picturi cu un colorit viu, luminos, în care îşi va exprima dragostea faţă de om prin înfăţişarea unor chipuri de copii, tineri, oameni simpli.

În Muzeul Zambaccian, atrag atenţia, ca şi în alte muzee, portretele de copii ale pictorului. Aici o găsim pe „Katiuşa Lipovanca", fetiţa cu ochii mari, care parcă se miră de tot ce vede. Tonitza, ca şi în celelalte portrete de copii, o prezintă pe această fetiţă de 10—12 ani cu înţelegerea, cunoaşterea şi duioşia unui părinte.

Dar pe Tonitza, după cum am văzut, l-a preocupat şi viaţa grea a poporului nostru, de care a fost legat printr-o dragoste fierbinte.

Iată tabloul intitulat „Femei sărace" care înfăţişează un grup de femei îmbrăcate mai mult decît sărăcăcios, mergînd pe drum într-o zi rece de toamnă, cu vînt. Artistul foloseşte un desen vibrant, care impresionează, subliniind atmosfera şi printr-un colorit mohorît, gri-cenuşiu.

Privind şi studiind operele lui Nicolae Tonitza, aflăm în ele dragostea sa de patrie şi de popor şi o mare măiestrie artistică în exprimarea acestui sentiment înălţător.

OLGA DOBROIU

• Poşta literară • Poşta literară • Poşta literară • Poşta literară • Poşta literară

Vă răspunde poetul

DAN DEŞLIU

CĂPRARU MIHALACHE — Galaţi. Îţi răspund cu întîrziere, pentru că am vrut să mă lămuresc exact asupra anumitor aspecte din povestirea ta. Sînt aici lucruri remarcabile: personaje caracterizate prin cîteva cuvinte, dialoguri pline de viaţă, naraţiune sobră, fără vorbe umflate. Sînt şi părţi mai puţin reuşite, de pildă scena reprimării răscoalei din 1907, cînd şeful de post, de unul singur, ucide nenumăraţi ţărani care-i stau împotrivă. Se vede că în această direcţie, cunoştinţele proprii nu te-au ajutat... M-ar interesa să ştiu dacă faptele pe care le descrii sînt autentice. De la cine le-ai aflat? Dar despre cele de azi nu ai nimic de spus? Aştept un răspuns cît mai amănunţit.

ANCA MARIA — Sîntimbru-Hunedoara, CĂRĂUŞU ELENA — Piatra-Neamţ. Şi altceva? Despre bucuria primăverii, despre visuri şi flori, despre ape, şi gîze, şi stele? Dacă nu vă îndeamnă inima să scrieţi despre toate astea — şi despre altele, asemenea — să ştiţi că nu-s speranţe de poezie!

TĂMAŞ BENIAMIN — Caransebeş. Foarte bine că te preocupă probleme importante, ca socializarea agriculturii, şi că încerci să le înfăţişezi în formă literară. Dar, dragul meu, cum îţi închipui că poţi avea vreo şansă de succes, cîtă vreme eşti atît de certat cu gramatica şi ortografia? Numai într-o singură pagină, am numărat douăsprezece greşeli grave. După părerea mea, cel mai bun lucru ar fi să studiezi cu atenţie lucrările unor scriitori romîni clasici şi contemporani, pentru a deprinde scrierea şi exprimarea corectă.

TOMA TOADER — Bălţaţi — Iaşi, HOTU ION — Colacu — Bucureşti. Acelaşi răspuns ca mai sus.

STĂNCULESCU SORIN — Mihăieşti — Argeş. „Greierul şi furnica", fabula în proza pe care ne-ai trimis-o are anumite calităţi — în special umor, ceea ce, între noi fie vorba, nu-i puţin lucru. Păcat că finalul, moralizator şi banal, scade valoarea expunerii. În privinţa formei, cred că ar trebui să dai mai multă atenţie fiecărei fraze fără a te mulţumi cu prima încercare. Mai trimite!

DIACONESCU ROZICA — Sămara — Argeş, ATENEI LUCIA — Dumbrăviţa — Suceava. Nici tocmai bune, nici de tot rele — încît, deocamdată, nu vă pot spune nimic precis. Mai trimiteţi!

MARIAN CONSTANTIN — Brebi — Cluj. Îmi plac în mod deosebit cîteva versuri din poezia despre ţară. Frumoasă imaginea aburilor care ies din brazdă, după trecerea tractorului, amestecaţi cu fumul de la motor. Consider că este o culegere de folclor pe care merită să o cunoască şi ceilalţi:

Înfloreşte ţara mea,
Mîndră ca o viorea
Muntele, dealul, cîmpia...
Mai frumoasă-i Romînia,
Cu fete şi cu feciori
Pe tarla muncind de zor,
Şi tractorul duduind
Fumul după el ieşind...
Înfloresc şi florile,
O dată cu zorile,
Printre care zboară-n soare
Albinele lucrătoare
Înfloresc şi pomii ţară,
Fluturi albi roiesc pe-afară
Ne zîmbeşte primăvara
Şi mai mîndră ne e ţara.

• Poşta literară • Poşta literară • Poşta literară • Poşta literară • Poşta literară

O CARTE...

Nu de mult, a apărut în librării o carte pentru noi, pionierii şi şcolarii, intitulată „Pentru serbările pionereşti". Curioşi să-i aflăm conţinutul, am început s-o citim. Cîte lucruri frumoase am găsit acolo! Poeziile „Pionierul" de Ion Brad, „Cît de frumoasă eşti azi, ţara noastră" de A. E. Baconski, „Partidului" de Victor Tulbure şi altele, cîntece pionereşti, răvaşele muzicale şi scenetele sînt frumoase şi folositoare echipelor noastre artistice. Ne-am şi ales cîteva pe care le vom pregăti pentru serbările noastre. Tot în această carte am găsit multe jocuri de tabără, dansuri, ghicitori literare referitoare la opera lui Mihail Eminescu şi Ion Creangă, scriitori atît de îndrăgiţi de noi. De acum, cu ajutorul acestei cărţi, vom putea organiza frumoase seri literare, concursuri de ghicitori, dar mai ales vesele şezători pionereşti în jurul focului de tabără.

Pionierii detaşamentului nr. 8,
Şcoala de 8 ani nr. 1, Sibiu

...ŞI UN TEATRU DE PĂPUŞI

Deşi sîntem în clasele a V-a şi a VI-a, să nu vă miraţi dacă, uneori, ne veţi vedea cu...păpuşile. Aceasta însă, nu ca să ne jucăm cu ele, ci pentru a le da grai pe scena teatrului nostru de păpuşi.

Cu cîtva timp în urmă, un grup de băieţi şi fete, cu bucăţi de stofă şi pînză, cu ace şi aţă ne-am apucat de confecţionarea păpuşilor. Pionierii Cotoc Ioana, Părăuan Maria, Măgheruşan Sorin, Sasu Titus, Botorcea Rodica, Moldovan Liviu şi alţii am reuşit să confecţionăm şapte păpuşi, care acum ştiu să...cînte şi să joace ca nişte adevăraţi artişti.

La spectacolele noastre „Scufiţa roşie" şi „Ursul păcălit de vulpe", sîntem siguri că cei mici vor preţui munca noastră.

CONŢ IULIANA
cl. a VI-a, comuna Lechinţa, raionul Bistriţa

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii